

JOZEF GEHAAT EN GEZEGEND

2 PREKEN

door

William Gadsby (1773-1844)

STICHTING DE GIHONBRON
MIDDELBURG
2007

INHOUD

1. DE WARE JOZEF

"En van Jozef zeide hij: Zijn land zij gezegend van den HEERE, van het uitnemendste des hemels, van den dauw en van de diepte, die beneden is liggende"
Deuteronomium 33:13

2. DE TONG DIE GERECHTIGHEID VERMELDT

"Zo zal mijn tong vermelden Uw gerechtigheid, en Uw lof den gansen dag."
Psalm 35:28

Uitgesproken in de Regent Street Chapel, City Road, Londen
op woensdag 26 mei 1841.

1. DE WARE JOZEF

"En van Jozef zeide hij: Zijn land zij gezegend van den HEERE, van het uitnemendste des hemels, van den dauw en van de diepte, die beneden is liggende"
Deut. 33:13

Gods Woord schijnt geen indrukwekkender en aangenaamer geschiedverhaal te bevatten dan die van Jozef. En ik twijfel er niet aan, of ieder hoofdstukje ervan bevat een Goddelijke verborgenheid, of wij die verborgenheid kunnen verstaan en bewonderen of niet. Maar ik heb ondervonden (in duizenden gevallen), dat ik alleen op een geestelijke wijze een deel van de verborgenheid Gods kan verstaan, als het *in* mij komt. En wanneer de heerlijke verborgenheden van het Evangelie van Gods genade, door de Goddelijke werkingen en onderwijzingen van de Heilige Geest in mijn consciëntie komen, glijdt mijn consciëntie even aangenaam en even gemakkelijk in die verborgenheden, alsof ze geolied was en dat is ook werkelijk zo. En dan ondervind ik de gelukzaligheid van het verstaan van de ernstige werkelijkheden van het Evangelie van Gods genade.

Ik wil proberen in de volgende volgorde enige opmerkingen te maken over de voorgelezen tekst.

- I. Overwegende Jozef als een type van Christus.
- II. Zijn land als een type van de erfenis van Christus.
- III. De zegen uitgesproken over dit land, zijn deel, zijn volk. *"Het uitnemendste des hemels, den dauw en de diepte, die beneden is liggende."*

Indien de Heere de Geest mij en u wat dauw zou verlenen, dan zullen wij het aangenaam en gewichtvol vinden wat stil te staan bij de heerlijkheid van God, neergelegd in de tekst.

I. Jozef een type van Christus.

U weet, dat Jozef door God bestemd was om de behouder van Israël te zijn. God had hem daarvan aanduidingen gegeven door dromen. Ongetwijfeld werd het hart van Jozef soms verheven bij het vooruitzicht van wat bedekt vermeld werd in zijn dromen. Hij dacht er nauwelijks aan wat Gods weg daartoe was. Welnu, Gods weg tot Jozefs verhoging was een bijzonder diepe weg; en het scheen werkelijk zo'n diepe weg te zijn, die niemand anders dan de Heere tot stand had kunnen brengen, op de wijze zoals Hij dat deed, tot het teweegbrengen van Zijn voornemen.

Ik weet, dat personen die iets hebben aan te merken op de besluiten van God verscheidene dingen aangrijpen om de Heere te bespotten. Ik herinner mij iemand die eens tot een vriend van mij zei: "U deed beter te zeggen, dat God het gaan van Jona naar Tarsis verordeneerde, in plaats van het onmiddellijk gaan naar Ninevé."

"Wel," zei mijn vriend, "dat deed Hij ook; want niemand anders dan Jona ging ooit eerder of daarna naar Ninevé op zo'n bijzondere weg, en niemand anders dan God kon zo'n weg gemaakt hebben." En het kon werkelijk geen ander wezen zijn, die zo'n

wonderlijke weg kon maken als God deed in het brengen van Jona naar Ninevé, ondanks al de werkingen van zijn verdorven hart.

Zo moest ook Jozef verscheiden beproevingen en werkingen van zijn verdorven natuur doormaken, om tot de plaats en stand te komen, die de Heere voor hem verordineerd had.

Maar nu, voor zover als dit op Christus mag zien, vinden wij dat Jozef werd gehaat, verfoeid, verkocht, en in werkelijkheid in het hart vermoord werd, juist door de personen die hij zou moeten redden. Toen hij door zijn vader gezonden werd om zijn broeders te bezoeken, spanden zij samen en zeiden: "Zie, daar komt die meesterdromer aan. Nu komt dan, en laat ons hem doodslaan; zo zullen wij zien, wat van zijn dromen worden zal." God beschikte anders; hij zou niet gedood worden; maar hun vijandschap was dezelfde en zij waren even waarlijk zijn moordenaars in het oog van Gods wet, alsof zij hem werkelijk gedood hadden.

Zien wij niet welk een heilige waardigheid hierin ligt, als we dit in verband brengen met Christus? Wie vermoordden Christus? Wie haatten Christus? Wie doodden Christus? Juist dezelfde personen, voor wie Hij kwam om te verlossen. Ik heb dikwijls iets indrukwekkende gevoeld in dat gedeelte van Gods Woord: "Wij hebben Hem niet geacht." "Wij waren als verbergende het aangezicht voor Hem" (Eng. vert.).

Geliefden, u en ik kunnen de handelwijze van Joden en heidenen beschouwen als het werkelijke instrument, dat Hem ter dood bracht, maar het waren uw zonden en de mijne die Hem vermoordden. Het was de zonde van Gods Kerk, die Zijn hart verscheurde en Zijn ziel ontstelde. "De HEERE heeft onzer aller ongerechtigheid op Hem doen aanlopen;" en looft Zijn indrukwekkende Majesteit, "door Zijn striemen is ons genezing geworden." Nooit was ik tot een juiste opvatting van de hatelijke natuur van de zonde gebracht, totdat de Heere mij deed gevoelen, dat ik het middel geweest was om de Zoon van God te doen baden in Zijn bloed door mijn gruwelijke misdaden, dat ik werkelijk Zijn moordenaar was en dat Hij mijn schuld had gedragen en vermoord werd door mijn lage overtredingen; en nochtans was Zijn gezegende Majesteit vastbesloten mij lief te hebben.

Maar niettegenstaande Jozefs broeders hem haatten, hem verkochten en hem in hun hart vermoordden, en ongetwijfeld geloofden dat zij van hem en ook van zijn dromen af waren, was dit juist de weg tot de vervulling van Gods voornemen, dat hij hun behouder zou zijn.

Nu, indien de Heere Jezus Christus niet was gehaat, verfoeid, verkocht, gekruisigd en vermoord, waar zou dan onze verlossing geweest zijn? Het kruis van de Heere Jezus Christus was Gods weg om zondaren te verlossen. En toen des Heeren Geest de apostel ertoe bracht dit onderwerp te verstaan en te bewonderen, achtte hij alle dingen drek te zijn, "om de uitnemendheid der kennis van Christus Jezus zijn Heere; en hij ze gt: "Het zij verre van mij, dat ik zou roemen, anders dan in het kruis van onze Heere Jezus Christus." Wel, in welk een vernederde gemoedstoestand moet het hart van de geleerde man gebracht zijn? Paulus was een verstandige man, een geleerde man; en nochtans had hij al zijn familiebetrekkingen, al zijn literatuur en al zijn kennis opgegeven en roemt in een gekruisigde Christus. Wel, het zou even vernederend zijn in de ogen van de Grieken, als in de onze, indien hij zou zeggen: "Het zij verre van mij, dat ik zou roemen, anders dan in die galg" Want u weet, dat dit de verachtelijke gedachte van een kruisiging was. En toch, niettegenstaande het zo vernederend scheen, was het zijn leven,

de heerlijkheid en bron van de vurigheid van de apostel; hij had "niet voorgenomen iets te weten onder u dan Jezus Christus, en Dien gekruisigd"

Nu bracht de gezegende Heere de verlossing van de Kerk juist door dit kanaal tot stand; en hoewel Hij bespot en gezeseld en te schande gemaakt werd, was dit nochtans de weg waardoor Hij de verlossing tot stand gebracht en het leven en de onverderfelijkheid aan het licht gebracht heeft.

Wij kunnen niet bij alle bijzonderheden stilstaan, die genoemd zouden kunnen worden betreffende Jozef. Maar er is één bijzonderheid, waaraan ik dikwijls gedacht heb als typerend van *een valse kerk*. Toen Jozef verkocht werd in de handen van Pótifar, wendde Pótifars vrouw grote genegenheid, een grote voorliefde voor hem voor en stelde zich op zijn weg om haar grote voorliefde en genegenheid te openbaren. Maar toen zijn kuisheid, door Gods onderwijs, de gemeenschap verbood, werd zij zijn verrader, bracht zij valse beschuldigingen tegen hem in en was het middel om hem gevangen te zetten.

Dit is juist nu *de geest van de vrije wil*. O, hoe aantrekkelijk praat zij over Christus! Wat een drukte en beweging verwekt ze met betrekking tot haar liefde voor Christus! Maar indien Christus geen hoerij met haar wil bedrijven, en het laat zijn: "Christus het Zijne doende en zij het hare doende," dan zal zij een beschuldigster worden en Hem een tiran en erger dan een duivel, en een wreed monster noemen. Indien Hij zuiver handelt en Zijn hart heilig wil bewaren, en alleen aan Zijn bruid zegeningen mededeelt en de gehele ledige vertoning van de vrije wil beneden Zich acht, dan wordt zij Zijn vijand, stoort zich niet aan Hem, minacht en verraadt Hem, en veracht Hem in Zijn Persoon, in Zijn dienaars en in alle leden van Zijn mystiek lichaam.

Ik heb dikwijls aan één gedeelte van Gods Woord gedacht: "En ook allen die Godzalig willen leven in Christus Jezus, die zullen vervolgd worden." Let er op hoe die tekst luidt. Er staat niet: "Allen die een Godzalig leven willen leiden." De mensen mogen een Godzalig leven leiden, zoals zij dat noemen, en mogen erg "vroom" zijn, wat de wereld "onmiskenaar vroom" noemt; zij mogen bovendien een zeer mooie naam hebben en alles verloopt uitstekend en ontmoet geen vervolging; maar indien iemand door de kracht van onderscheid makende genade ertoe gebracht wordt al zijn Godzaligheid terug te voeren tot Christus, "om Godzalig te leven in Christus," om geen grond of bron voor Godzaligheid te hebben, behalve wat Christus als middelpunt heeft, wat van Christus komt en tot Christus leidt, dan zal hij vervolgd worden. Zij zullen handelen gelijk de vrouw van Pótifar deed; zij zullen beschuldigers worden. Zij zullen de waarheid verdoezelen, hem van alles beschuldigen wat goddeloos en verdorven is; en zij zullen de heilige Naam van Christus in de harten van Zijn volk, in de bediening van het Woord en in de kracht Zijner genade verachten en zeggen: "Dezen doen het kwade, opdat het goede daaruit kome." En aldus openbaren zij dezelfde goddeloze geest, die Pótifars vrouw openbaarde met betrekking tot Jozef.

Maar het draait op niets uit, geliefden. Onze Jezus zal Zijn hart heilig bewaren; Hij de hoer van vrije wil daar nooit laten wonen. Neen, neen. Eerbewijzen kronen Zijn hoofd; Hij opent Zijn oor en Zijn hart voor ledige, arme, zwakke, verdorven, verloren zondaars; en zoals u vanavond gezongen hebt: "*Zondaars kunnen zeggen, en zij alleen, Hoe dierbaar een Zaligmaker is.*" En Hij zal alle eer ontvangen. Hij brengt hen door de kracht van Zijn liefde tot de heerlijke genieting van Zichzelf; en Hij zal alle eer ontvangen.

Nu vinden wij weldra, als Jozef gevangen gezet is, dat God een wonderbaarlijke beschikking van Zijn voorzienigheid bekend maakt, om hem te verlossen. Juist die beschikking is het middel, dat hem in de gevangenis gereed vindt voor de verlossing.

Wel, indien Jozef in Pótifars huis gebleven was, en een groot man geweest was, en alles wat van iemand verwacht kan worden die oprecht en zedig is, dan zou er het bezoeken van Farao's twee knechten in de gevangenis en het verklaren van hun dromen niet geweest zijn en zo zou Jozef niet in de tegenwoordigheid van Farao gebracht zijn, toen Farao gedroomd had. Maar dit is Gods weg.

En waarlijk niemand anders kan werken gelijk onze God in de beschikkingen van Zijn voorzienigheid en genade. Hij is een wonderwerkend God tot op dit ogenblik toe. En wij kunnen in deze beschikking van de Heere voor Jozef iets zien van de beschikkingen Gods voor Zijn volk in iedere eeuw van de wereld. Hij maakt de duisternis ten licht en het kromme tot recht; wat hobbelachtig is, dat maakt Hij tot een vallei. Sommige mensen praten graag over deze dingen, maar zij willen nooit graag in duisternis verkeren, noch in het kromme, noch in hobbelachtige plaatsen; en zij zullen trachten u te doen geloven, alsof ze er niet zijn; maar hoe kan de Heere ze dan ten licht maken, en ze recht en tot een vallei maken? Er moeten zulke dingen zijn, of hoe kon de Heere dit anders doen?

Maar ik heb dikwijls gedacht aan een droom, die ik enkele jaren geleden had. Ik was verontrust en 's nachts droomde ik, dat ik in een smidse was (zoals wij het noemen). Daar waren een aantal kromme metaaldraden; dus nam ik een hamer en legde sommige ervan op het aambeeld om ze recht te maken; en ik droomde, dat hoe meer ik erop sloeg, des te krommer ze werden; dus legde ik mijn hamer neer en zei: "Ik geloof, dat ik moet sterven met al het kromme rondom mij." Ik werd wakker en zie, het was een droom. Ik ben vele malen bij het aambeeld geweest; en ik geloof, ja ik ben er zeker van, dat al mijn hameren de dingen alleen maar krommer maakt; maar als ik mijn hamer neerleg en als een bedelaar tot de Heere kom, kan God het kromme tot recht, al wat hobbelachtig is tot een vallei maken, en kan Hij de rijkdom Zijner genade verheerlijken en mij iets geven van deze gelukzaligheid, wetend dat Hij alles wel doet en dat, "Hij deze dingen zal doen en ons niet zal verlaten."

Maar wij vinden, dat Jozef door dit middel tot de hoge rang van eer gebracht werd, dat hij goed bevriend was met de koning op zijn troon. En alzo ondervond de gezegende Jezus in Zijn Middelaarshoedanigheid alle duistere zielsangsten, beproevingen en smarten, die Zijn eerbiedwaardige Majesteit moest doorworstelen: de vijandschap van mensen, de toorn van duivelen, en tenslotte de hittigheid des toorns van het vertoornd recht; en Hij moest sterven, "Hij rechtvaardig voor de onrechtvaardigen." Maar dat kanaal was juist door God verordineerd om Hem te leiden tot verhoging boven alle overheid en macht, in Zijn Middelaarshoedanigheid, om verhoogd te worden aan Gods rechterhand, om daar te verschijnen, de God-Mens, de Middelaar, als het heerlijk Hoofd van de Kerk in alle eeuwigheid.

Laat mij u zeggen, arm kind van God, dat hierin een belangrijke grond van vertroosting voor uw ellendige, beproefde ziel is. Als u tot een verhoogde Christus komt en in geloof en gevoel geleid wordt om de verhoging van Christus wat na te gaan, komt u tot een Christus Die door alle benauwdheden en moeiten gegaan is, die gij ooit kunt hebben. "In al uw benauwdheid was Hij benauwd." Ja, loof Zijn Naam, Hij is "in alle dingen gelijk als wij verzocht geweest, doch zonder zonde."

Nu hebt u misschien de een of andere bijzondere beproeving en strijd in verband met de een of andere bijzondere verzoeking en soms wenst u, dat u een boezemvriend had bij wie u uw hart zou kunnen uitstorten; maar u vreest. U vreest te vertrouwen op de beste vriend, die u onder de hemel hebt. Soms hebt u een gesprekje en doet u uw best het er

bij hen uit te halen, of zij iets van zulke zaken kennen; maar om de een of andere reden kunt u het er niet uit krijgen, dat zij iets kennen van hetgeen waaronder u gebukt gaat; daarom besluit u, dat uw geval een bijzonder geval is en dat zij er niets van kennen; en u durft het niet te vertellen, uit vrees dat zij het u naar het hoofd gooien en u kwaad toebrengen. Welnu, ik kan u dit zeggen, dat het geval erg slecht is, maar dat de meeste van Gods volk iets hebben, dat zij elkaar werkelijk niet durven vertellen. Zij trachten het er bij elkaar uit te halen, maar zij durven het niet te vertellen; zij bewaren een deel voor zichzelf.

Maar nu mag u tot onze Jozef gaan en Hem vertellen al wat in uw hart is, en uw ziel uitstorten. Hij kent uw beproevingen, Hij kent uw verdrukkingen; en Hij is "in alle dingen verzocht geweest," opdat "Hij een barmhartig en een getrouw Hogepriester zou zijn," en "dengenen die verzocht worden, te hulp kan komen," wetende hoe Hij u te hulp moet komen. Opdat Hij niet alleen alle macht zou hebben als de almachtige God, maar opdat Hij een medelijdend gevoel en een erbarmende macht zou hebben; Zijn hart uitgaande naar uw hart, en uw hart geopend zijnde om Zijn hart te ontvangen. Zodat er een plechtig druppen van Zijn liefde en genade voor uw geval en omstandigheden zou zijn, opdat gij Hem een Hulp in benauwdheden zou bevinden, en aldus ertoe gebracht zou worden Hem te verheerlijken.

De meest gewichtvolle en gezegende gelegenheden, waarmee de Heere mij ooit in de rijkdom Zijner genade, begunstigd heeft, zijn geweest als Hij mij geestelijk en op een gevoelige wijze naar Gethsémané geleid heeft en wanneer ik mijn hart, door de onderwijzing des Heeren, kon voelen vallen in het hart van een verzochte, strijdende, verwonde Heere, en opgeheven door dat middel tot de heerlijke verhoging van Jezus, Die alle vijanden overwonnen heeft, en "het leven en de onverderfelijkheid aan het licht gebracht heeft." Wanneer wij daar gebracht worden, is er een gelukzaligheid in het Evangelie, waarvan de wereld niets kent; en dit hebben wij in onze geestelijke Jozef.

Ik moet vele dingen voorbijgaan en zal nog één ding noemen en dat is, wat Jozef en zijn broeders samenbracht, duidelijk samenbracht. Honger. Was er geen honger geweest, en geen bewaring van voedsel in Egypte tegen de honger, dan zouden Jozefs broeders daar niet geweest zijn. Maar er was honger in het hele land en God had Jozef verwekt om voorzieningen te treffen voor de honger, om koren te verzamelen in Egypte voor de bevoorrading van een hongerende wereld Hij was heer van alle voorraden, om uit te reiken aan nooddruftigen en ellendigen.

En zo komt de honger onder andere in Kanaän en Jakob zendt tien van zijn zonen naar Egypte om koren te kopen. Benjamin (arme jongen!) mocht niet meegaan. Nee, nee. Benjamin moest thuis blijven.

En toen de broeders daar kwamen, kende Jozef hen; maar bedenkt, zij kenden hem niet. Welnu, hoe behandelde hij hen? Wel, hij sprak hard met hen en vroeg hen, of zij geen verspieters waren; hij zorgde er ook voor heel veel te vragen over hun familie; want hij wilde weten, of hun oude vader nog leefde. Maar hij wilde niet, dat zij wisten dat hij hun vader, of hen, kende; en daarom sprak hij tot hen door een tolk, alsof hij hun taal niet kende. En spoedig daarop begint hij hen als gevangenen te behandelen; en toen spraken zij samen (niet vermoedend dat Jozef hun taal kende) en zij kwamen meteen bij de schuld, dat zij hun broeder verkocht hadden. Zij beginnen te zeggen: "Ach, het is nu alles over ons gekomen; de Heere heeft onze zonde ons doen vinden." Jozef hoorde en verstond hen; en hoewel het niet zijn tijd was om zich bekend te maken, ontstak zijn

ingewand; hij wendde zich af en weende en liet enkele tranen van medelijden met zijn bevende en berouwvolle broeders vallen.

En is het niet het geval met onze meerdere Jozef? Vele arme zondaars gaan tot Hem en belijden hun zonden; nochtans kunnen en durven zij niet geloven, dat de Heere Jezus Christus hun Broeder is; maar toch moeten zij hun hart uitspreken. Zij zijn gereed te denken, dat Christus eerder een vreselijke en indrukwekkende Koning schijnt te zijn, Die vastbesloten is hen te verderven en niet om barmhartig te zijn.

Maar ik kan u zeggen, arm kind van God, dat uw Jezus Zich dikwijls afwendt om te wenen, terwijl Hij u toornig schijnt aan te zien. En Hij zal weldra de zaak duidelijk maken en u de gewichtvolle verborgenheden van Zijn Koninkrijk bekendmaken.

Wel, Jozef stuurde de broeders naar huis en hield slechts één van hen gevangen om er voor te zorgen dat zij terug zouden komen, en met hun geld in hun zakken; want hij wilde hun geld niet hebben. Nee, nee; zijn verhoging had een ander doel.

En arm kind van God, de Heere Jezus Christus wil niets van uw geld hebben. Zijn gezegende verlossing is "zonder geld en zonder prijs;" en hoewel Hij soms op een verborgen wijze uw zak vult met een beetje hoop, doet Hij altijd uw geld in de zak terug.

Maar weldra hebben zij zeer groot gebrek. Hun vader vraagt hen om weer af te trekken en koren te kopen, hun geld mee te nemen, dubbel geld, en bovendien het beste van Kanaän. De oude man is vastbesloten iets naar voren te brengen, dat hun gunst zal geven in de ogen van de heer van het land. En dus gaan zij. Maar met grote tegenzin neemt de oude man afscheid van Benjamin. Hij zegt: *"Jozef is er niet, en Simeon is er niet; nu zult gij Benjamin wegnemen; al deze dingen zijn tegen mij!"*

Ach, mijn broeders! Van hoeveel van onze Jozefs en Simeons hebben wij gedacht, dat zij dood waren; en onze kleine Benjamin gaat heen; wat hebben wij over hen gekermd, geklaagd en gezucht, menende dat al deze dingen tegen ons waren en dat de Heere hard met ons handelde; terwijl de uitkomst bewees, dat het de weg tot de grootste zegeningen was, die God ooit aan zondaars bekendmaakte!

Zo gebeurde het in dit geval. Als zij afkomen in Egypte gebiedt Jozef dat zij allen in zijn huis gebracht moeten worden en met hem moeten eten; en zij nemen dit alles op als "tegen hen." "O," zeggen zij, "de heer van het land staat op het punt ons voor verspieders te houden en ons wreed te behandelen." Zij beginnen te vertellen over hun geld en verklaren, dat zij niet weten, hoe het in hun zakken kwam. "O," zegt de man die over het huis van Jozef was, "wees maar gerust; uw geld is tot mij gekomen; en hen allen werd geboden te gaan zitten, Benjamin te midden van hen en Simeon wordt tot hen uitgebracht. Zij hebben een maaltijd en aan Benjamin wordt een groter deel gegeven dan aan de anderen. Zij begrijpen het niet; zij staan allen verlegen; er is een geheim in hun hart.

Terwijl wij vele dingen voorbijgaan, merken wij op dat Jozef tenslotte op het punt staat zich bekend te maken. Een geheim wordt bekend. De Egyptenaars moeten allen vertrekken; het geheim moet dadelijk, onmiddellijk en alleen tussen Jozef en zijn broeders zijn. "Doet alle man van mij uitgaan;" en zij gingen allen uit, behalve Jozef en zijn broeders. O, hoe keken de arme mensen naar elkaar en zeiden: "Wel, alle Egyptenaars worden weggestuurd; wat gaat hij nu doen?" Maar juist terwijl zij vol verbazing zijn, staat hij op en zegt: *"Ik ben Jozef, uw broeder, die gij naar Egypte verkocht hebt."* Nooit eerder in hun leven waren zij zo verschrikt. Het was gelijk een verlamming, die door hun gehele lichaam en ziel ging, te ontdekken dat deze heer van

Egypte Jozef, hun broeder, was en dat hij hen beschuldigde van de misdaad, dat zij hem verkocht hadden. Ongetwijfeld zonken zij ieder ogenblik in hun gevoel duizend vademmen diep. Maar spoedig stelt hij hen gerust. Hij zegt: "Maar nu, weest niet bekommerd en de toorn ontsteke niet in uw ogen, omdat gij mij hierheen verkocht hebt; want God heeft mij voor uw aangezicht gezonden tot behoudenis des levens. Want het zijn nu twee jaren des hongers in het midden des lands; en er zijn nog vijf jaren, in welke geen ploeging noch oogst zijn zal. Doch God heeft mij voor uw aangezicht heen gezonden om u een overblijfsel te stellen op de aarde, en om u bij het leven te behouden door een grote verlossing. En zie, uw ogen zien het en de ogen van mijn broeder Benjamin, dat mijn mond tot u spreekt."

O, wat een verandering was dit voor hun gevoelens en in hun gedachten! En hoe wonderbaarlijk is de verandering, wanneer door de kracht des Geestes het gevoel van onze schuld op de consciëntie ons onze ongerechtigheid heeft doen gevoelen en ze heeft doen erkennen, toen wij wegzonken in verlegenheid en verwarring, niet anders verwachtend dan het vonnis des doods, en Hij gekomen is met het vonnis des levens: *"Ik ben Jezus, uw Broeder; Ik ben gekomen om zalig te maken."* Hebt u dit ervaren, arme ziel? Is er geen majesteit en heerlijkheid in uw consciëntie gebracht, die u nooit kunt beschrijven, toen Christus door de kracht des Geestes in uw consciëntie gekomen is en gezegd heeft: "Ik ben Jezus, uw Broeder, uw Zaligmaker, en Ik ben verhoogd om u te verlossen van alle honger, alle kwaad, alle pestilentie, en u tenslotte te brengen tot de eeuwige genieting van Mijzelf en tot de heerlijkheid? Aldus vinden wij, dat Jozef wonderbaarlijk past bij de natuur van onze gezegende Christus in de heerlijke wegen van Zijn liefde, die Hij met Zijn volk houdt.

II.

Een groot aantal zaken zouden wij hier kunnen noemen. Maar ik ga verder en kom bij **Jozefs land als een zinnebeeld van Christus.** *"En van Jozef zeide hij: Zijn land zij gezegend van den HEERE."*

Ongetwijfeld werd een vruchtbaar deel van het land der belofte aan het zaad van Jozef gegeven; maar wat ik op het oog heb, is het land van onze dierbare Christus. "Wat! Heeft Christus een land?" "Des HEEREN deel is Zijn volk, Jakob is het snoer Zijner erve." U weet, dat het land der belofte onder de stammen door het lot gedeeld, of verdeeld werd; aan een ieder werd zijn deel toegewezen; en onze Jezus had ook Zijn deel. Hier ligt een wereld in ongerechtigheid, en hier is een "deel" van personen die leven en sterven in de zonde; en onze Heere heeft ook Zijn "deel"; en dit deel is "Zijn volk." Alzo vinden wij dat de Heere door de profeet Jesaja zegt: "Dit volk heb Ik Mij geformeerd." Wel, God heeft alle mensen geformeerd; maar hier is een volk, dat Hij Zich geformeerd heeft. "Zij zullen Mijn lof vertellen."

Hij zegt niet: Zij zullen een kans krijgen. Als ik de mensen hoor praten over het hebben van een eigen keus om zalig te worden, dan grieft het mij diep, ik haat het in mijn ziel.¹ Geloofd zij God, wij staan op een betere grond, dan dit kanswerk. "Zij zullen;" niet: "hebben enkel een kans," maar: "Zij zullen Mijn lof vertellen" En waar God in de consciëntie komt, doet het de walgelijkste zondaar Gods lof vertellen. Wel, bent u niet geschokt door het horen over een kans om zalig te worden? *Alsof God de Vader deze eer aan het toeval overgelaten had, en God de Zoon de kracht van Zijn liefde en bloed aan het toeval overgelaten had!* Zodat de Vader kan liefhebben en verkiezen, de Zoon kan liefhebben en verlossen, en de Geest kan liefhebben en levend maken, en nochtans kan het gehele werk bijgeval, indien het schepsel zijn deel niet doet, van nul en generlei

¹ Aanhangers van de vrije wil; arminiaanisme, zie punt 3

waarde zijn; en de gehele eer van God berust, in overeenstemming hiermee, op eigen werk! Wel, kunt u in uw ziel een God aanbidden, Die geen betere grond heeft voor Zijn stellende heerlijkheid en de gelukzaligheid van Zijn volk dan toeval, en dat toeval hangt af van zulke arme schepsels als u en ik, die geen vijf minuten aaneen overdag standvastig zijn van januari tot december?

Nee, geloofd zij God voor een betere verlossing dan die, een verlossing die gegrond is op het Goddelijke "Ik wil" en "Ik zal!" En aldus heeft Hij (God zij geloofd) een deel, een erfenis, in een volk dat Hij Zich geformeerd heeft.

"Wel," zegt de een of andere arme ziel: "Indien dit het geval is, indien God een eigen volk heeft, Zich een volk geformeerd heeft, dat Zijn lof zal vertellen, dan zal de Heere mij wel nooit willen hebben, want ik ben zo'n arm, kortzichtig mens en er zo op gesteld mijn dwaasheid en zonde na te volgen." Maar zie eens wat de Heere van deze personen zegt: "Hij vond hen in een land der woestijn, en in een woeste, huilende wildernis." Het gedierte des velds zal Mij eren, de draken en de jonge struisen; want Ik zal in de woestijn wateren geven en rivieren in de wildernis, om Mijn volk, Mijn uitverkorenen drinken te geven." Hij maakt de "wildernis als de hof de HEEREN."

Wel, onze gezegende Jozef neemt zulken onder Zijn leiding die niemand kan besturen dan Hijzelf; en wanneer een arme zondaar er (in werkelijk gevoel) toe gebracht wordt, dat hij zich in zo'n onhandelbare toestand bevindt, dat de gehele wereld hem niet kan leiden en hij zich niet kan veranderen, dan raapt de Heere hem op, brengt hem in een handelbare toestand en doet de arme ziel, in de ondervinding van zijn hart weten dat "des HEEREN deel is Zijn volk." Het is niet enige waardigheid van ons, die Hem noopt ons onder Zijn leiding te nemen; het is Zijn liefde, Zijn genade, Zijn barmhartigheid; en Hij verlustigt Zich erin ze te openbaren aan de behoeftigen en de armen. Indien u de Bijbel goed bekijkt, vindt u dat de meeste beloften voor de armen, de zwakken, de hulpeelozen zijn en voor hen die verloren gaan; ja, degenen die geen macht, noch kracht hebben. En aldus bezorgt onze God Zich eeuwige roem; want Hij bouwt een heerlijk huis, een huis dat Hem eeuwig lof zal toebrengen. En alzo heeft Hij Zijn deel, Zijn erve.

III.

Wij komen nu in de laatste plaats bij **de zegen**. "*Zijn land zij gezegend van den HEERE, van het uitnemendste des hemels.*"

Dat is één deel van de zegeningen aan Gods geestelijk huisgezin verzekerd. En wat zijn zij? De apostel geeft er ons op één plaats een kleine aanwijzing van: "Gezegend zij de God en Vader van onzen Heere Jezus Christus, Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegeningen in den hemel in Christus. Gelijk Hij ons uitverkoren heeft in Hem vóór de grondlegging der wereld." Dit is "het uitnemendste des hemels." Wat is het? Het is vergeving, verzoening, rechtvaardigheid, heiligheid, gebed, lof, verbrokenheid des geestes, tederheid der consciëntie, nederigheid, Goddelijke eenvoudigheid, liefde, vrede, blijdschap; kortom, een recht op de hemel, een gepastheid voor de hemel, een veilig geleide en de heerlijkheid van God, als wij er komen; en alle opgesloten in het hart van de Zoon van God, Die Zelf de sleutel heeft en Die kan opendoen en niemand zal sluiten, en Die kan sluiten en niemand zal opendoen. Dit is "het uitnemendste des hemels," de eeuwige zegeningen die God verzekerd heeft in de Persoon van Christus voor Zijn met bloed gekochte huisgezin. Op deze grond wordt ons gezegd, dat Hij ons genade in Christus gaf eer de wereld was: "Die ons heeft zalig gemaakt, en geroepen met een heilige roeping, niet naar onze werken, maar naar Zijn eigen voornemen en genade, die ons gegeven is in Christus vóór de tijden der eeuwen."

En aldus zegt de Heere, als Hij over onze ware Jozef spreekt, dat hij "vol van genade en waarheid" is. Wat zal Hij met hen doen? Hij heeft geen genade voor Zichzelf nodig in Zijn eigen Persoon in heerlijkheid. "Uit Zijn volheid hebben wij allen ontvangen, ook genade voor genade." Zodat deze volheid van genade en volheid van waarheid, die weggesloten zijn in het hart van Christus, daar gelegd zijn met het doel van God ze te geven aan bedelaars, aan arme verloren zondaars.

En bedenk, arme gefolterde ziel, dat Hij u Zijn zegeningen niet met tegenzin geeft. Hij doet Zijn volk weten, dat "het zaliger is te geven dan te ontvangen," en dat Hij Zich werkelijk geëerd beschouwd in arme bedelaars die deze zegeningen door Hem bezitten, deze genade en deze heerlijkheid door Hem. Het kroont Zijn hoofd en verhoogt duidelijk Zijn heerlijkheid in hun consciëntie en zij worden ertoe gebracht Hem te kronen als de Heere van allen. Aldus heeft deze genadige Majesteit al de volheid in Zich, "want het is des Vaders welbehagen geweest, dat in Hem al de volheid wonen zou." Wel, indien dan "al de volheid" daar is, dan kan er ergens anders niets dan ledigheid zijn. En bijgevolg is het, arme belaste ziel, uw voorrecht en het mijne, door de gezegende onderwijzingen van God de Geest, tot onze geestelijke Jozef te komen in onze hongerende toestand. Worden wij er niet toe gebracht van dag tot dag een "honger" te gevoelen? Er is koren in Egypte, in het hart van onze gezegende Christus. Daar is overvloed; daar is de "volheid." Eerbewijzen kronen Zijn hoofd. Wij zullen moeten zeggen gelijk de arme, oude Jakob zei, toen zijn zonen terugkwamen en het wonderbaarlijke nieuws brachten, hoewel hij het niet kon geloven, totdat hij de voorzieningen en de wagens zag, gekomen om hem en zijn gehele familie te halen: *"Het is genoeg, mijn Jozef leeft nog; ik zal gaan en hem zien, eer ik sterve."*

Arme ziel, soms mogen uw gemoedsgesteldheden en gevoelens tamelijk dodig genoeg zijn, en uw genieting soms tamelijk dodig; maar Jozef leeft. Loof Zijn heilige Naam, "Hij leeft nog." God helpe u en mij, in geloof en gevoelens, Hem te bezoeken en in onze hongerende toestand tot onze geestelijke Jozef te gaan, opdat wij de verborgenheden van Zijn liefde en de volheid, die in Hem woont, mogen verstaan, en de waarheid van die tekst leren kennen: "Ik zal hem zijn als een groenende dennenboom; uw vrucht is uit Mij gevonden"

Indien ik hier vanavond enige vrije-wil drijvers heb, dan weet ik wat u nu zegt. "Wel, de Heere zegt: "Werkt uws zelfs zaligheid. Wat denkt u daarvan?" Ik zal u zeggen wat ik soms tot mijn mensen zeg: Dat de arminianen altijd een Godsdienstige schaar bij zich dragen; en als zij een deel van een Schriftwoord aangrijpen dat ten gunste van hen spreekt, knippen zij het in tweeën, nemen dat gedeelte en werpen het andere weg, en brengen alzo niets dan verwarring aan in het Woord.

Nu luidt die tekst: "Werkt uws zelfs zaligheid met vreze en beven; want het is God, Die in u werkt beide het willen en het werken, naar Zijn welbehagen." "En als God in ons werkt, is het zeer gezegend de zaligheid te werken. Maar er is geen werken, totdat God in ons werkt, en in ons werkt het werken en dan vloeit het vrijelijk uit in gebed, lof, dankzegging en aanbidding. En wij danken God voor de openbaringen van Zijn liefde en barmhartigheid, en roemen in de volheid van genade, die er is in de Heere Jezus Christus.

Een ander deel van deze zegeningen is *"de dauw."* Maar mijn kracht zegt mij, dat ik met een enkele aanwijzing moet eindigen. Door "de dauw" versta ik in geestelijk opzicht de Goddelijke doordringende, verzachtende, verlevendigende dauw van de gezegende Geest van God, als Hij nederdaalt als een regen op onze arme dorre consciëntie. Bent u er nooit toe gebracht, wanneer het geloof gering scheen, evenals de

liefde en de lofprijzing, te zeggen gelijk David, wanneer u (indien ik zo mag spreken) de groei van uw ziel bezag: "Mijn kracht is verdroogd als een potscherf, en mijn tong kleeft aan mijn gehemelte" (Ps. 22:16)? En wanneer er geen uitlopen van één enkele geestelijke plant of kruid schijnt te zijn, en indien de Heilige Geest dan met de Goddelijke dauw des hemels komt, met Zijn eeuwige druppelen van liefde, kracht en zalving, de consciëntie vervult en de ziel bedauwt, o, wat is er dan een opspringen! Het geloof, de hoop en de liefde beginnen te herleven en het gebed begint tevoorschijn te komen en de lof begint plaats te vinden in de consciëntie, en u gevoelt een aangenaam opspringen van de heerlijke genade van de Geest des Heeren in uw hart, door de bedauwende kracht van God de Heilige Geest.

Welnu, "de dauw" is één deel van deze zegeningen; en God heeft hem Zijn volk beloofd en hem in de Heere Jezus Christus verzekerd. Vandaar vinden wij in verband met onze tekst, dat de Heere ons zegt: "Mijn leer druppe als de regen, mijn rede vloeie als een dauw." U weet, dat de dauw erg diep en zeer krachtig doordringt, hoewel hij zeer zacht-kens schijnt te komen. Alzo is het bij het kind van God. Wanneer de Heilige Geest met Zijn verborgen en toch verheven en Goddelijke werkingen komt, dringt Hij door tot op de bodem van het hart; Hij dringt door tot de wortel van iedere geestelijke zegen in de ziel, en doet het alles opspringen tot de verheerlijking van God en de gelukzaligheid van ons hart. En aldus heeft de Heere, in de Persoon van Christus, zowel "de dauw" als andere zegeningen verzekerd om de Kerk van de levende God verleend te worden.

Het laatste deel van de zegen is: *"En van de diepte, die beneden is liggende"* Wat moeten wij door deze "diepte" verstaan? De Heere zegt op een plaats, dat Hij alle zonden van Zijn volk "in de diepten der zee" geworpen heeft. Welke "zee" is dat? De zonde is van een zeer ontvlambare aard en van een brandende aard. Ik geloof dat (menselijk gesproken) als het mogelijk was om onze zonden in de grootste oceaan te werpen, in wat van nature de zee genoemd wordt, en konden ze daar werken met al hun brandende kracht, ze de zee zouden doen overkoken en de wereld doen overstromen, in plaats van zelf erin te verdrinken. En nochtans is hier een zee, die de zonde doet verdrinken; en God heeft de zonden van Zijn volk in die diepten geworpen. Wat is het dan? Wel, die zee die afgebeeld werd in de tempel van de levende God; die is noch min noch meer *het bloed en de liefde van de God-Mens, de Middelaar*. God heeft de zonden van Zijn volk in deze zee geworpen en daar zijn ze verdronken. Dit is "de diepte," de grote diepte, de peilloze diepte van liefde en bloed, "die beneden is liggende." Al onze schandelijke en verdoemelijke zonden en al de onverzoenlijke vijandschap van het hart tegen de levende God; deze diepte is "beneden alles liggende," en komt op met fonteinen van barmhartigheid, liefde en blijdschap voor iedere arme door de zonde gefolterde en belaste ziel.

O, dat de Geest van de levende God u en mij moge leiden, in geest en waarheid, om iets te kennen van de zegeningen des Heeren in deze woorden geopenbaard, om Zijn barmhartigheids wil. Amen.

Uitgesproken in de Zoar Kapel, Great Alie street, Londen,
op donderdagavond 1 juni 1843

2. DE TONG DIE GERECHTIGHEID VERMELDT

"Zo zal mijn tong vermelden Uw gerechtigheid, en Uw lof den gansen dag" (Psalm 35:28).

Misschien zegt een of ander kind van God: "Nou, een tekst zoals deze laat niets van mij heel, wortel noch tak; want ik beschouw haar als de taal van een kind van God; en ik kan, ik durf niet te zeggen dat mijn tong Gods gerechtigheid en lof vermeldt, de ganse dag"!

Toch moet u bedenken, arm kind van God die door de nacht verrast is, dat het voor Gods volk niet altijd dag is. Er bestaat zowel een nacht als een dag. En wanneer de nacht valt, verschijnt de duisternis en komen de roofdieren opdagen. Ongeloof, vleselijk verstand en goddeloze gevoelens doemen op, talrijk en walgelijk. In deze toestand zien we erg weinig in de ziel om ons van Gods gerechtigheid te doen spreken, of van Zijn lof. Als we al iets zeggen, blijkt het om niets dan wat zelfbeklag te gaan. We willen beklaagd worden en we willen dat anderen ons geval beklagenswaardig vinden. Als we enige van onze broeders tegenkomen en hen ons geval meedelen, en ze beklagen ons niet, vinden we hen erg hard en erg onvriendelijk jegens ons. Maar zodra de Zon der gerechtigheid verrijst en op onze zielen schijnt, zodra de dag aanbreekt en we ertoe gebracht worden lieflijk en geestelijk licht te zien in Gods licht (Psalm 36:10) en met zalving geleid worden in de verborgenheden van Zijn genade weten we een beetje wat het voor de mond van de stomme is te spreken en voor de tong van de stamelenden om los gemaakt te worden en duidelijk te spreken; zodat we ons, zolang het dag in onze zielen is, gezegend bezighouden met het vermelden van Gods gerechtigheid en lof. "Mijn tong zal Uw gerechtigheid vermelden, en Uw lof den gansen dage."

Maar ik zal in verband met dit deel van Gods Woord, als de Heere mij leidt:

- I. Enkele aanwijzingen geven met betrekking tot de natuur van Gods gerechtigheid.
- II. Een korte beschrijving geven van de tong die deze gerechtigheid vermeldt, en vervolgens
- III. Een opmerking maken over wat het is God te loven en hoe de tong bezig is Zijn lof te vermelden

I. Enkele aanwijzingen geven met betrekking tot de natuur van Gods gerechtigheid.

Wat moet ik over de gerechtigheid van God zeggen of waar moet ik beginnen? We zullen naar drie betekenissen ervan kijken.

1. Eerst naar de gerechtigheid die God naar de rijkdom van Zijn genade toerekent aan Zijn volk, die Hij hen aandoet en waarin Hij hen volledig en om niet rechtvaardigt.
2. Ten tweede naar de plechtige, rechtvaardige daden van God (en plechtig zijn ze in het voltrekken van Zijn oordelen over Zijn vijanden en de vijanden van Zijn volk.
3. En ten derde, naar de plechtige daden van God in het medelen van bijzondere weldaden aan Zijn volk, in het voorzien in hun noden en in het beschermen van hen temidden van al de beproevingen en de moeilijkheden die zij het hoofd moeten bieden. Ik ben van mening, dat elk van deze dingen vervat is in 'Gods gerechtigheid'.

1. Wat is dan de natuur van de rechtvaardigheid van God die is "tot allen, en over allen, die geloven" (Rom. 3:22) en over het hart van elke arme zondaar, die gevoelig is gemaakt over zijn diep verderf, verloren en goddeloze toestand? (En moge God de waarheid vanavond aan onze zielen toepassen).

Ik zou hiervan tot zo'n arm schepsel willen zeggen, dat hij even vanzelfsprekend verstoken is van heiligheid in en van zichzelf als de hel zelf. Maar hier wordt de ziel volledig en *om niet gerechtvaardigd* van al haar vijanden die tegen haar opkomen, met als grote oorzaak Gods gerechtigheid. Het is met deze plechtige reden dat God zegt: "Zo is er dan nu geen verdoemenis voor degenen, die in Christus Jezus zijn." (Rom. 8:1)

Toch zijn u en ik, ik weet tenminste voor mijzelf dat het zo is, van nature geneigd een gerechtigheid van onszelf mee te brengen. We willen wat goed werk van ons zelf om ons bij God aan te bevelen. Maar wat levert het op wanneer we alles gedaan hebben wat we kunnen doen? Een wegwerpelijk kleed, bij een onreine aangedaan! (Jes. 64:6) Arme, verdorven ellendelingen, we voor God willen verschijnen als een onreine, bekleed met dit wegwerpselijk kleed, opdat God hierom een welgevallen aan ons zou hebben. Maar dat heeft Hij niet! Wat doet Hij? Hij steekt het in brand natuurlijk en verbrandt het geheel. U zult soms merken dat satan, wanneer u voor de Heere wilt verschijnen met een betamelijk werk van uzelf, aan uw rechterhand staat om u te weerstaan, zoals hij bij Jozua deed toen die gekleed was in vuile klederen. (Zach. 3:1-3) Hij zal met u doen zoals hij met hem deed. Hij zwaaide zijn vuile klederen door zijn consciëntie heen en weer en zei: "Verschijnt u zó voor God? Pleit u bij God"? Hebt u hoop op God? Wat! Zo'n vuile ellendeling als u bent? Schaamt u! Zwijg, doe uw mond nooit meer open, zo'n verachtelijk, walgelijk, afschuwelijk schepsel als u bent"!

Zo staat de arme zondaar voor de Heeresp het punt te besluiten dat er geen hoop meer is. Totdat het God behaagt te voorschijn te komen in de rijkdom van Zijn genade en hem te laten zien dat hij gekleed is in Zijn gerechtigheid. (Jes. 61:10) Wanneer Hij die aan de consciëntie toepast, ons met zalving te kennen geeft dat we met de gerechtigheid des Heeren bekleed zijn en met de kracht des Heeren getooid zijn en dat het de Heere Zelf is die ons rechtvaardigt, ik zeg, wanneer de Geest van de levende God dit aan het hart openbaart, maakt dat de tong gaande om te spreken over Gods gerechtigheid en om Zijn lof uit te galmen. Ook al zouden al de duivels in de wereld in de weg staan, dan nog zou dat hem er niet van kunnen weerhouders. Want wanneer het hart onder de gezegende zalving van de Heilige Geest verkeert en de heerlijkheid van Christus gerechtigheid voelt, die is "tot allen, en over allen, die geloven", doet dat de tong zeker de verbazende wonderen van Gods weergaloze genade verkondigen!

Misschien zegt een belijder die zeer begaafd is: "Wat mij betreft, dat vergeet ik nooit, maar ik zing steeds over de gerechtigheid van Christus. Een andere wil ik niet. Hier blijf ik en rust ik en kan ik erover spreken, wat er ook gebeurt. Wat betreft de zonde en het wegwerpelijk kleed waarover u spreekt, dat alles kan ik te boven komen"!

Ik zou bijna willen zeggen dat u dan boven de duivel uit kunt komen, want de duivel moet onder de zonde wegzinken. Ik geloof van harte dat sommige belijders meer onbeschaamdheid hebben dan de duivel zelf. Maar wanneer God er een eind aan maakt en ze voor Hem komen te staan, zullen ze merken dat hun valse vertrouwen niet maar een hersenschim is, maar een grote hersenschim; dat ze eraan overgegeven zijn een leugen te geloven en tot de ontdekking zullen komen dat hun toevlucht een "toevlucht der leugen" was en er voor hen in het geheel geen schuilplaats is. (Jes. 28:15)

Maar de ziel die God onderwijst en die Hij met deze gerechtigheid bekleedt, wordt ertoe gebracht werkelijk te voelen wat een verloren en totaal bedorven zondaar hij is, wat een zwakke en schuldige zondaar, wat een verachtelijke, walgelijke en vuile zondaar. Hij wordt ertoe gebracht te zeggen: "Denkt u dat er ooit een zondaar geweest is zoals ik"? Sommigen zeggen dat ik nooit tot zondaars preek. Maar lieve help, ik vind niets anders dan zondaren om tegen te preken! Als ik een mens zou tegen komen die geen zondaar was, zou ik niets voor hem hebben. Er is geen greintje in mijn bediening dat geschikt voor hem zou zijn. Een zondaar die dat voor zijn gevoel werkelijk en waarlijk is, zoals God zegt dat hij is, is een heilige! Hij wordt plechtig voor de Heere en door de Heere afgezonderd. Hij is, zoals ik hem noem, een heilig zondaar. Zo iemand zal de weergalozе gerechtigheid en heerlijkheid van God verkondigen, Die zijn ziel gezegend heeft. Een dergelijke zondaar vindt Gods gerechtigheid gepast voor zijn staat en toestand. Wanneer het God behaagt Jezus Christus bekend te maken als zijn Vertegenwoordiger, als Degene Die wat de wet betreft in zijn plaats gestaan heeft tussen een beledigde God en hem; wanneer het God behaagt bekend te maken hoe Hij Christus Zich verbonden heeft aansprakelijk te zijn voor al zijn zondige praktijken en overtredingen. En hoe Hij Zich verplicht heeft een gerechtigheid uit te werken die in elk opzicht voldoet aan de eisen van de wet en aan de aanspraken op gerechtigheid; hoe Hij Zich verplicht heeft de deugden van God te eren en te verheerlijken en die gerechtigheid aan hem toe te rekenen tot volkomen rechtvaardiging voor de Heere, dán moet hij Zijn gerechtigheid en lof wel vermelden en zich erover verheugen dat hij "om niet wordt gerechtvaardigd, uit Zijn genade, door de verlossing, die in Christus Jezus is." (Rom. 3:24)

Als de wet uw consciëntie dan in haar greep krijgt en Gods Geest deze gerechtigheid op hetzelfde moment zou openbaren, zal ze voldoen aan alle eisen van de wet die tegen u opkomen. Laten we er enkele ogenblikken naar kijken. De wet zegt: "Gij zult den HEERE, uw God, liefhebben, met uw ganse hart, en met uw ganse ziel, en met al uw vermogen." (Deut. 6:5) Welnu, ik verzeker u, als u voor God geen gerechtigheid kunt aanvoeren die hieraan voldoet, staat uw ziel op het punt in zwarte wanhoop weg te zinken. En waar zult u haar vinden? Er zijn er die de wet proberen te matigen. Ze zeggen: "Als we oprecht zijn in onze begeerten, zal God onze oprechtheid aanvaarden." Zo wordt Christus met hun wijze van gehoorzaamheid op de achtergrond geplaatst. Maar dit is niet genoeg. We moeten een gerechtigheid hebben, waaraan niet alleen u en ik geen smetje kunnen vinden, maar waaraan ook God geen smetje kan vinden. Als we zelf niets dan zonde zien in ons zelf, als we gebreken vinden in het allerbeste wat we kunnen doen; als we moeten zeggen dat al onze gerechtigheid maar een wegwerpelijk kleed is, hoe hartverscheurend moet het dan aanvoelen zo'n gerechtigheid voor te stellen aan oneindige reinheid en volmaaktheid! We moeten een gerechtigheid hebben, waaraan Jehovah Zelf geen smetje kan vinden. Een gerechtigheid die Jehovah niet kan verbeteren en een gerechtigheid die zonde noch satan kan ontsieren. Tenzij we een gerechtigheid van deze aard aanhebben, kunnen we de gelukzaligheid van de toekomstige wereld nooit binnengaan.

Waar moeten we die dan vinden? Eeuwige lof zij de weergaloze barmhartigheid van een verbonds-God, we hebben die in de gezegende Persoon, het heerlijke werk en de vlekkeloze gehoorzaamheid van de Heere Jezus Christus! Omdat het van wezenlijk belang voor Hem was voor Zijn volk te voorzien in de gehele gerechtigheid, had Hij de Heere Zijn God lief met Zijn ganse hart, met Zijn ganse ziel en met al Zijn krachten. Hij begon bij het begin en doorliep heilig, rechtvaardig en gestaag elke stap van de wet van God, alles in recht en gerechtigheid. Hij vervulde elke jota en verleende haar onsterfelijke heerlijkheid en eer. De wet kon alleen volmaakte gehoorzaamheid eisen van een volmaakte mens, maar Hij gaf haar de volmaakte gehoorzaamheid van de God-Mens en stempelde er voor eeuwig een heilige waardigheid en majesteit op, om te openbaren dat Zijn heerlijke gerechtigheid gepast is voor de toestand van elke zondaar en voor al hun noden en om al de deugden van God te eren en te verheerlijken. Zo heeft Hij "in eeuwigheid volmaakt, degenen die geheiligd werden", al degenen die voor Hem Zelf werden afgezonderd. (Hebr. 10:14) Zij worden in eeuwigheid volmaakt in Zijn eigen gezegen e gehoorzaamheid en vlekkeloze gerechtigheid. Deze gerechtigheid, die God geeft, zal eeuwig blijven.

Wat betreft u, die een gerechtigheid van uzelf hebt, u kunt nooit uw behoefte aan Christus' gerechtigheid voelen. Iemand u zou beledigen door die te vermelden; zó behaaglijk gaat u op in uw eigen goede werken, dat het een belediging voor uw waardigheid zou zijn om de Zijne te krijgen. Zoals het ook een belediging voor de koningin zou zijn als u een mand met lisdodden zou maken en haar die zou voorstellen als iets erg waardevols. Zij zou die niet uit uw handen aannemen. Zo zou het met u gaan, wanneer we over deze gezegende gerechtigheid spreken. U kent uw behoefte eraan niet en het is een belediging voor uw trots haar te noemen.

Maar wat betreft het arme schepsel dat zich een walgelijke, verachtelijke en bedorven zondaar voelt en dat ertoe gebracht wordt bevindelijk te voelen wat hij is voor een hartdoorzoekend God, dat elke jota van de wet tegen hem is, als God hem deze gerechtigheid geeft, hem die aandoet en de kracht ervan aan zijn ziel meedeelt, zal die hem tot zo'n gezegend genot van Gods gerechtigheid verheffen en verhogen, dat zijn tong luidkeels zingt en lof vermeldt tot eer en heerlijkheid van Zijn gezegende Naam. Hij zal zeggen: "Mijn ziel verheugt zich in mijn God; Ik zal mij verheugen in den God mijns heils. Want den mantel der gerechtigheid heeft Hij mij omgedaan en Hij heeft mij versierd met de klederen des heils." Engelse vertaling Jes. 61:10. "En zo zal zijn tong Gods gerechtigheid vermelden en Zijn lof de ganse dag."

Welnu, laat ik u eens vragen: "Past deze gerechtigheid u?" Want let op, wanneer zij in de consciëntie wordt verwezenlijkt door het geloof door het onderwijs van de Geest, zal de zondaar zijn goedheid of waardigheid niet naar voren brengen om een soort ruil te doen met God. Want hij leeft op dat moment in, wat de Heilige Geest zegt: "Dengene nu, die niet werkt, maar gelooft in Hem, Die rechtvaardigt." Wie? De vromen? Nee! De heiligen? Nee! De goeden? Nee! Wie dan? "De goddeloze!" Wat! Een goddeloze wereld? Ja, degenen die ertoe gebracht worden in hun consciënties te voelen dat ze verachtelijk en goddeloos zijn, en dat ze voor eeuwig verloren moeten gaan zonder een betere gerechtigheid dan die van zichzelf! "Dengene, die niet werkt, maar gelooft in Hem, Die den goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot rechtvaardigheid." Een arme ziel als deze heeft gewerkt tot hij niet langer kon werken. Hij heeft gewerkt tot hij zich in de ellende heeft gewerkt. Hij heeft gewerkt tot hij zich in vertwijfeling heeft gewerkt, hij heeft gewerkt tot hij zich in wanhoop heeft gewerkt. Er is hem nu niets overgebleven om tot God te brengen. Zijn ziel is te terneergeslagen

om nog langer te werken en hij moet blijven liggen waar hij is, zonder iets van zichzelf om de Heere voor te stellen. Hij moet komen als een arme, bedorven, verachtelijke en verloren zondaar! God rekent deze gerechtigheid aan een dergelijke ziel toe. Hij doet ze al degenen aan die ertoe zijn gebracht om in Jezus Christus te geloven met een levend geloof. Deze gerechtigheid wordt hen toegerekend. Zo staan zij volmaakt voor de Heere, zoals geschreven staat: "Gij zijt in Hem volmaakt." (Kol. 2:10) Deze gezegende gerechtigheid maakt de zondaar rechtvaardig voor Hem.

Ik zal u vertellen hoe ik haar vond. Voordat het God behaagde haar aan mijn consciëntie te openbaren kon ik nooit vrede vinden. Voordat u er een deel van in uw hart hebt gekregen, kunt u nooit een ernstig vertrouwen op God krijgen. Want ongetwijfeld zal satan u bij elke gelegenheid te sterk zijn. Hij zal u vertellen dat u blind bent en niet kunt zien. Hij zal u vertellen dat u kreupel bent en niet kunt lopen. Hij zal u vertellen dat u stom bent en niet kunt spreken. Hij zal u vertellen dat u hard van hart bent, dat u niet kunt bidden, dat u niet langer gewaakt hebt, dat de wereld u te pakken heeft gekregen en dat u probeert de wereld te pakken te krijgen. Hij zal u vertellen dat u, als u de wereld liefheeft, de liefde van de Vader niet bezit. En zo zal hij ervoor zorgen dat u de moed verliest en u zult niets ten voordele van uzelf te zeggen hebben. Maar als de Heere u zegent met een geloofsoog op het Middelaarswerk van Jezus, met de dadelijke en lijdelijke gehoorzaamheid van Jezus, en u laat zien dat al Zijn oneindige zuiverheid en volkomen gehoorzaamheid aan de wet van God de uwe is, dat Hij de deugden van God voor u verheerlijkt heeft en uw consciëntie zegent met een besef daarvan, ... kunt u tegen satan zeggen: 'ik erken dat al uw beschuldigingen waar zijn, satan. Ik schaam me en beken dat ik niets dan een verachtelijke, kruipende, zondige worm ben. Maar anderzijds, gelovend in en rustend op Jezus, is de gerechtigheid van God tot en over allen die geloven.' Zodat u nu bereid bent u te onderwerpen aan de volgende beschrijving van uw staat: u bent als een onreine en al uw "gerechtigheden zijn slechts als een wegwerpelijk kledingstuk"; zodat u ertoe wordt gebracht u af te vragen wat uw zonden wel moeten zijn als uw gerechtigheid en uw beste werken slechts als een wegwerpelijk kledingstuk zijn. Wat moeten uw schuldige daden zijn, wanneer de beste die u doen kunt niets dan een wegwerpelijk kledingstuk zijn. Zo ziet u dat het beste en het slechtste van u, beide als iets onreins zijn. Dit brengt u er dan toe door de weergaloze barmhartigheid en genade van God met overgave en plechtig te gaan in en te rusten op de volmaakte gehoorzaamheid van Christus. Wanneer uw geloof, door het gezegende onderwijs van, zo wordt gevestigd op de Heere, kunt u God de vlekkeloze gehoorzaamheid en volmaakte gerechtigheid van Jezus tonen als uw kwitantie voor God en de grond van uw toekomstige gelukzaligheid en vreugde. Satan kan hier niet binnenkomen. Geen van uw vijanden kan hier bij u in de buurt komen. Hier bestaat geen tekortkoming, geen onvolkomenheid. In de volmaakte gehoorzaamheid van Christus ontbreekt niets. De zondaar, die elke andere schuilplaats wordt uitgeworpen, kruipt hier noodgedwongen naar binnen. Hier staat hij volmaakt voor de Heere, "begenadigd in den Geliefde." (Efeze 1:6) De Heere verklaart dat hij sierlijk is door de schoonheid die Hij hem heeft aangedaan. O, hoe verheugt de ziel zich dan in deze zaligheid, in deze heerlijke gerechtigheid die de goddelozen rechtvaardigt! "Mijn tong zal Uw gerechtigheid vermelden, en Uw lof den gansen dag."

Welnu, misschien zijn er hier die maar weinig licht hebben, ik bedoel geestelijk licht, en die de noodzakelijkheid van de toerekening van deze gerechtigheid nooit op een leerstellige manier gekend hebben. Ik zeg dit vanuit enkele gevoelens uit het verleden. Ik herinner me de periode dat ik me verheugde in Christus en in staat werd gesteld de

wonderen van Zijn zaligheid te bezingen. Maar ik wist niets over de leer van de toegerekende gerechtigheid. Een boezemvriendin uit die tijd zei bij gelegenheid eens: "Nou, William, we worden om niet door een Ander gerechtvaardigd, door de gerechtigheid van Christus die ons wordt toegerekend."

Ik zei tegen mijzelf: "Wat bedoelt ze? Is dat een nieuwe leer"? Maar ik kon het niet aan haar vragen, want ik was bang. Dus zei ik: "Goedenacht", en ging naar huis met een bezwaard geweten, omdat ik wilde weten wat het zijn kon dat mijn rechtvaardigmaking moest zijn. En aangezien ik niet wist wat het was, meende ik dat ik wellicht toch bedrogen was en tenslotte verloren zou gaan! Dit bezwaarde mijn ziel zo, dat ik ertoe gebracht werd ijverig te zoeken naar de kennis van deze gerechtigheid van God, de toegerekende gerechtigheid van Christus. Na enig grondig onderzoeken van het Woord en roepen tot de Heere, begon ik te denken: "Het moet de volmaakte gerechtigheid van Christus wel zijn"; maar ja, daar was het woord "toegerekend", waar ik geen hoogte van kon krijgen, aangezien ik er niet meer vanaf wist dan een zuigeling; zo'n 'knappe' leerling was ik. Ik zei: "Wat kan dit woord 'toegerekend', - wat volgens haar onze rechtvaardiging voor God moet zijn aangezien de zondaar zonder die toerekening in de hel moet verzinken - betekenen"? Ik was enige tijd zo in de war over dit woord "toegerekend", dat ik bij een buurman een woordenboek liet lenen om achter de betekenis van het woord te komen. Maar toen ik het kreeg, hielp het mij op de een of andere manier niet, aangezien ik zo'n arme, dwaas was, dat het mij meer in verwarring leek te brengen. Totdat het de Heere tenslotte behaagde mij met kracht het volgende gedeelte van de Schrift, en enkele andere duidelijk te maken: "Dien, Die geen zonde gekend heeft, werd zonde voor ons gemaakt opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem"! Ik zei: "O, het zou me niet verbazen als dit de betekenis van het woord 'toegerekend' is! Christus Die onze zonden neemt en ons Zijn gerechtigheid geeft"!

Na enige tijd leidde de Heere mij stap voor stap verder, totdat Hij mij tenslotte toonde dat het een Goddelijke overdracht was, een wegnemen van mijn schuldigheid en een aandoen van de gerechtigheid van Christus, zodat ik volmaakt voor de Heere mocht staan, zonder zonde! Inderdaad, ik had deze waarheid reeds naar de geest geloofd, maar ik wist niet dat dit de betekenis van "toegerekende gerechtigheid" was. Ik geloof dat velen die dit naar de letter niet zo kunnen begrijpen dat ze het kunnen uitleggen, de geest en heerlijkheid ervan in hun zielen hebben, terwijl honderden, die dit nooit naar de geest hebben ontvangen, die in de godsdienst niet meer dan speculanten zijn, het naar de letter goed hebben en ervoor kunnen strijden. Maar wanneer God het in de consciëntie openbaart en ze ertoe gebracht worden het door het onderwijs van de Geest te verstaan, hebben ze het zowel naar de geest als naar de letter. Dan zal de arme ziel noodgedwongen komen en op Christus bouwen, op Christus rusten en op Christus alléén vertrouwen.

Verder geloof ik dat niets Gods heerlijkheid zal toebrengen dan een Godvruchtig rusten in en vertrouwen op Christus. Neem Christus weg en u moet voor eeuwig verzinken. Hoe kunt u de wet onder ogen zien of hoe kunt u de gerechtigheid onder ogen zien zonder Christus? Maar met Christus kunt staat u onherroepelijk vast. Als de Heere, de Geest, u ertoe gebracht heeft dit te voeler, als Hij u hiervan heeft verzekerd, arme, bevende zondaar, is deze gerechtigheid de uwe. U zult op des Heeren eigen gezegende tijd ten volle in de verborgenheid ervan indringen en de rijkdom van Gods heerlijke genade verkondigen. "Mijn tong zal Uw gerechtigheid vermelden, en Uw lof den gansen dag."

2. Maar we merken verder op dat David in deze psalm spreekt over de goddelozen, over zijn vijanden, over de weerstand die zij hem geboden hadden en over Gods oordelen die

over hen voltrokken werden. Welnu, als er hier vanavond een vijand zou zijn die behagen schept in de vervolging van de Kerk van God en in het lasteren van de reputatie van Gods volk en die plannen maakt en complotten smeedt om hen te eren en in de ellende te brengen door een strik te spannen om hen te laten struikelen, dan zeg ik u in de Naam des Heeren in overeenstemming met wat in deze psalm wordt bekendgemaakt, dat uw eigen voet juist in de strik, juist in de valstrik terecht zal komen die gij voor hen gespannen hebt. Om de reputatie van Zijn volk van blaam te zuiveren zal God rechtvaardig en verdiend aan u ten uitvoer leggen alles, wat gij tegen Christus en Zijn Kerk hebt beraamd. Want denk erom, al uw woede en toorn, gericht tegen de Kerk van God of tegen een individuele gelovige, wordt beschouwd als gericht tegen Christus, aangezien Hij zegt: "In al hun benauwdheid was Hij benauwd" (Jes 63:9) en, "die ulieden aanraakt, die raakt Zijn oogappel aan." (Zach. 2:8) Zodat een ieder die de Kerk van God vervolgt, Christus vervolgt. Daarom zegt de Heere, de Verlosser, tegen Saulus: "Saul wat vervolgt gij Mij"? (Hand. 9:4)

We mogen aannemen dat Paulus had kunnen zeggen: 'Ik vervolg u niet, Heere. Het gaat slechts om een paar dweepers, wat arme, misleide schepselen die de omgeving in beroering brengen. Ik wil die onruststokers alleen maar uiteendrijven om Jeruzalem te kalmeren en van deze dweepers af te raken'.

Maar de Heere zegt: "Waarom vervolgt gij *Mij*"? En wanneer hij antwoordt: "Wie zijt Gij, Heere"? Zegt Hij: "Ik ben Jezus, Dien gij vervolgt. Het is u hard, de verzenen tegen de prikkels te slaan."

Zondaar, eigengerechtigde zondaar, die God onteert en de gelovige veracht, die plannen maakt en complotten smeedt om de Kerk van God in diskrediet te brengen, en die doet wat gij kunt om het volk des Heeren te krenken, pas op! Want een heilig God wet Zijn zwaard ter vergelding en weldra zal Hij tevoorschijn komen en u niet sparen. Hij zal u neermaaien, u in stukken hakken en u verslaan. En we zullen de gerechtigheid van God zien in het feit dat Hij Zijn wraak voltrekt en u naar de hel zendt vanwege uw vervolgingen van Zijn volk! Zo zal de Kerk van God er onder de onderwijzingen van de gezegende Geest toe gebracht worden met ernst over Zijn machtige daden te spreken.

Nu, dit was het geval met de Kerk van vroeger tijden. Ze zongen van Gods oordelen vanwege het feit dat Hij Zijn wraak over Zijn vijanden voltrok en "Farao met zijn heir in de Schelfzee" stortte, "want Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid"; en "heerlijke koningen" vernietigde, "want Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid". (Ps. 136:15)

"Wat, zeggen sommigen, was het goedertierenheid van God de Egyptenaren te verdrinken, en was het goedertierenheid van God deze heerlijke koningen te vernietigen"? Alles gebeurde als heilig en rechtvaardig oordeel. Wanneer Gods rechtvaardige oordelen worden voltrokken tot vernietiging van de goddelozen, gebeurt dat altijd uit goedertierenheid jegens Zijn eigen volk. Dit was de reden dat zij tot hoop werden verwekt en dat hem werd getoond dat de Heere hun een Hoog Vertrek was. Hier vonden ze Zijn eeuwigdurende goedheid jegens hen, vanwege het feit dat Hij deze oordelen over de goddelozen én over hun vijanden bracht. Dus zongen ze over Zijn gerechtigheid in Zijn heilige oordeelshandelingen. "Mijn tong zal Uw gerechtigheid vermelden, en Uw lof den gansen dag"

Ik zal u iets vertellen dat ik ondervonden heb, en het is goed voor de Kerk van God dat het zo is. U en ik zijn misschien op nog andere vijanden gestuit die plannen gemaakt en complotten gesmeed hebben tegen ons en valkuilen gegraven hebben om ons te doen ondergaan; die in het geheim en op andere momenten openlijker bezig zijn geweest om ons kwaad te doen. Maar Gods oog is op hen gevestigd en er staat geschreven: "Mij komt de wraak toe, en ik zal het vergelden, zegt de Heere"! Maar in het boek van Jesaja

wordt gezegd: "Hij, die gelooft zal niet haasten." Welnu, misschien geloven we één of twee ogenblikken dat God Zijn woord gestand zal doen. Maar als we geroepen worden lang wachten en er komt vertraging in het gestand doen van Gods woord, worden we haastig en vinden dat Hij er zo lang over doet, dat we het zelf beginnen te doen. Maar voor elke klap die we onze vijanden geven, geven we ons zélf een dozijn klappen. Dat is een gezegende daad van barmhartigheid, want hier zien we dat de Heere Zijn rechtvaardige oordelen over onze vijanden zal voltrekken, zal verschijnen ter verdediging van Zijn volk en ervoor zal zorgen dat we de eer van Zijn Naam verkondigen. "Mijn tong zal Uw gerechtigheid vermelden, en Uw lof den gansen dag "

3. Maar we merken nog meer op. Een andere tak van deze gerechtigheid is een openbaring van de rechtvaardige daden van Gods genade aan zulke arme zondaren als wij zijn. Ik weet niet wat u voelt bij wat ik nu ga zeggen, maar er is zo'n heilige ongelijkheid tussen God en ons zelf, dat de ziel ertoe gebracht wordt zich erover te verwonderen hoe God rechtvaardig kan zijn zonder haar naar de hel te sturen! Dit is het verschil tussen het arme kind van God en een eigengerechtigde aanhanger van de vrije wil. *Een eigengerechtigde aanhanger van de vrije wil* meent dat God niet rechtvaardig kan zijn als Hij hem geen kans geeft om gered te worden. Het arme kind van God wil weten hoe Hij rechtvaardig kan zijn zonder hem te verdoemen! Welnu, bent u hier ooit geweest? Ik herinner me het moment waarop de volgende tekst met grote kracht aan mijn ziel werd toegepast: "Een rechtvaardig God, en een Heiland." (Jes. 45:21) En: "Indien wij onze zonden belijden, tij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons de zonde vergeve, en ons reinige van alle ongerechtigheid. (1 Joh. 1:9) Hebt u dit ingeleefd?

Ik herinner me dat een oude vriend van ons in zijn stervensuur tegen de broeders zei: "Het heeft God behaagd die tekst op wonderlijke wijze aan mijn ziel te zegenen! O, wat wonderbaarlijk dat Hij getrouw en rechtvaardig is, niet alleen in het vergeven van zonden, maar ook in het vergeven van mij! Het verwondert me dat het niet getrouw en rechtvaardig van Hem is mij te verdoemen!"

Het arme kind van God weet wat het is zich voor een hartdoorzoekende God zo overtuigd van zijn zonde en zondigheid te voelen, dat hij weet dat het getrouw en rechtvaardig van God zou zijn hem te verdoemen als Hij met hem in het gericht zou treden. Maar de arme ziel die ertoe gebracht wordt zoet en geestelijk te zien dat het Hem behaagt hem de zonde niet toe te rekenen, dat Hij behagen scheidt in Zijn barmhartigheid, dat Hij hem al zijn zonden en overtredingen vergeven heeft, dat het Hem behaagt de vergeving in zijn consciëntie te verzegelen en hem ertoe te brengen verzoening te voelen door het bloed van het Lam, wordt ertoe gebracht Zijn eer en lof te verkondigen vanwege Zijn rechtvaardige daden doordat Hij hem zo de zaligheid brengt; zodat hij zowel Zijn gerechtigheid als Zijn barmhartigheid eert. Hier ziet hij, dat het werk volmaakt is. Wanneer God deze dingen in de consciëntie bevestigt door de onderwijzingen van de gezegende Geest, bezingt de ziel Gods gerechtigheid en Zijn lof de ganse dag.

Welnu, bent u nooit in zeer grote moeilijkheden gebracht wat betreft uw ziel, uw gezin of uw omstandigheden, niet in staat een weg ter ontkoming te zien, niet in staat te zien dat al uw vernuft om uzelf te redden slechts heeft gediend om u in grotere moeilijkheden te brengen? Bent u niet tot de ontdekking gekomen dat u nooit tot de Heere bent gekomen geheel op Hem hebt vertrouwd, zolang u een weg van verlossing kon uitdenken of een eigen plan kon maken; maar dat de Heere is opgestaan om u te helpen en genadig naar u glimlachte, toen al uw plannen en complotten tekort schoten en vernietigd werden, omdat ze niets dan nutteloze rommel waren, en u er

noodzakelijkerwijs toe werd gebracht uw zaak voor Hem te komen ontvouwen en u te vernederen in het stof aan Zijn gezegende voeten, te zinken of te zwemmen? Hoe werd u toen in staat gesteld Zijn barmhartigheid te vermelden en met de Kerk van vroeger tijden te "spreken van de gerechtigheid des Heeren", Zijn lof te verkondigen en met de woorden van de tekst te zeggen: "Mijn tong zal Zijn gerechtigheid vermelden, en Zijn lof den gansen dag."

II. Maar we gaan ertoe over een beschrijving te geven van de tong die werkelijk, waarlijk en geestelijk Gods gerechtigheid zal vermelden. Het is niet de tong van de mens van nature, want die vermeldt die gerechtigheid nooit op geestelijke wijze. Het is waar, hij kan haar vermelden naar de letter, maar hij kan haar nooit verstaan naar geest, totdat hij er deelgenoot van wordt gemaakt. God zegt ons in Zijn Woord: "De natuurlijke mens begrijpt niet de dingen, die des Geestes Gods zijn: want zij zijn hem dwaasheid, en hij kan ze niet verstaan, omdat zij geestelijk onderscheiden worden." (1Kor. 2:14) Ik zal u vertellen waarover ik mij vaak verbaasd heb: dat belijders in onze dagen de wetgevende macht niet verzocht hebben de Bijbel te veranderen, zodat ze er enkele passages uit zouden kunnen halen om haar geschikt te maken voor hun geloofsbelijdenis. "Wel", zeggen sommigen, "een natuurlijk mens kan berouw hebben en geloven als hij dat wil; dat heeft hij in zijn macht."

Maar God zegt dat hij dat niet kan, want "zij zijn hem een dwaasheid." God zegt: "Hij kan ze niet verstaan, want zij worden geestelijk onderscheiden." Welnu, wie spreekt de waarheid, God of deze volleerde dwazen? Natuurlijk spreekt God de waarheid. Zijn volk wordt ertoe gebracht te kennen wat geen mens geestelijk kan geloven, voordat hij levend is gemaakt door de Heilige Geest en een nieuw schepsel is gemaakt in Christus. Welnu, geheel het natuurlijke vermogen, al de natuurlijke kracht en de natuurlijke wijsheid van de mens moet de geest geven. Zodat de mens die ertoe gebracht wordt geduldig te wachten op de barmhartigheid van de Heere wat hoop, wat leven en wat verlossing en vrede in zijn consciëntie brengt, God loven en prijzen zal vanwege Zijn rechtvaardige daden van barmhartigheid jegens hem doordat Hij hem vrede, kracht en welvaart brengt. Hier verzoent God het gemoed met Zijn soevereine welbehagen, in een weg van voorzienigheid, om te zien dat Zijn handelingen rechtvaardig zijn zodat hij, wat hij ook te lijden heeft van de onrechtvaardigheid van mensen en tot welk pijnlijk doormaken en verduren van vrienden of vijanden hij ook geroepen wordt, ertoe bracht wordt te zien dat het allemaal rechtvaardig is en onder het soevereine gezag van de Heere. Wanneer Hij zo verschijnt en Zijn liefde in onze harten openbaart, zijn we met al Zijn wegen en handelingen jegens ons tevreden. We bezingen zijn rechtvaardige daden en spreken van Zijn lof. En dan, o wat een vrede brengen deze stromen van barmhartigheid in de ziel!

Ik heb veel wonderlijke handelingen van God jegens mij in een weg van voorzienigheid ervaren en als tijd had zou ik u over een aantal ervan kunnen vertellen. Ik zal er echter één in het bijzonder verhalen, die erg opvallend is. Toen mijn gezin nog jong was, kwam er een grote schoolrekening bij ons binnen. Waar het geld vandaan moest komen om haar te betalen konden mijn vrouw en ik onmogelijk zeggen. Zij deed een paar bittere opmerkingen om te weten hoe we aan het geld konden komen.

"O", zei ik, "op Zijn tijd zullen we het krijgen. De Heere zal voor ons opkomen."

"O," zei ze, "daar heb je het nu, jij hebt al het geloof en ik heb al het zwoegen, zuchten en treuren", terwijl k werkelijkheid niet veel meer geloof had dan zij. Maar het had geen zin haar ongelof te koesteren.

Gij mannen, koester het ongeloof van uw vrouwen niet wanneer zij er blijk van geven, want dat zal er dubbel ongeloof van maken.

Gij vrouwen, wiens mannen terneergeslagen zijn, doe als Manoachs vrouw, bemoedig hen en zeg: "Als de Heere ons had willen vernietigen, zou Hij ons de dingen niet hebben laten zien die Hij ons heeft laten zien"! (Engelse vertaling Richt 13:23) In wat voor moeilijkheden u zich ook bevindt, probeer uzelf nooit op een onwettige manier te verlossen. Mocht u ertoe gebracht worden vurig te zijn in gebed aan de troon der genade, opdat Hij u niet in verzoeking zou leiden maar dat Hij u zou doen blijven wachten aan Zijn troon van genade, totdat Hij voor u in uw noden verschijnt.

Ik maak deze opmerkingen omdat een arm kind van God verzocht kan worden dat te doen tot profijt van zichzelf, om zichzelf te redden van de ondergang, hetgeen de vleselijke rede kan inblazen, maar wat nooit aan Gods wet kan voldoen. Volg daarom niemand in kwaad te doen. Het zal schande brengen over de zaak der waarheid en uw eigen ziel verwonden, Bedenk voortdurend dat God alles van u weet Zijn oog is op u gevestigd en waakt over uw welzijn. Zijn oor is open voor al uw roepen. Hij kent uw noden en op Zijn eigen tijd zal Hij komen en elke belofte die Hij met betrekking tot u gedaan heeft vervullen.

Maar om terug te keren tot de verlossing die God voor mij werkte, de volgende morgen kwam een jongeman bij mij langs en bracht mij een twintig pond biljet. Ik was zo verbaasd dat ik nauwelijks wist wat ik moest zeggen, want iets dergelijks was nooit in mijn hart opgekomen. Hij zei echter: "Herinnert u zich niet wat u gisteravond (in een preek) zei? Hoe God al de behoeften en noden van Zijn volk kent en zeker voor hen zal verschijnen en hen uit hun moeilijkheden zal verlossen? Het is de Heere die u het geld heeft gestuurd"! Zodoende moest ik Zijn naam loven en prijzen en werd mijn tong in staat gesteld Zijn gerechtigheid te vermelden de ganse dag. O, hoe wonderlijk verschijnt onze God in deze daden van barmhartigheid! Wat is Hij een vriendelijke God in Zijn voorzienigheid! Hij zal niet toestaan dat iets ons werkelijk schade toebrengt. Zijn arm is uitgestrekt ter bescherming van Zijn Kerk. Hij zal hen ondersteunen en beschermen tegen de haat en de boosaardigheid van hun vijanden en wraak oefenen over hun vijanden. Hij zal zegeningen op hen doen neerdalen, hen aan alle kanten beschermen, hen doen zegevieren over elke beproeving en ervoor zorgen dat zij Hem prijzen en aanbidden omdat Hij hen een dierbare Christus en zaligheid heeft geopenbaard met het feit dat Hij de rijkdommen van genade heeft ontvouwd en ervoor heeft gezorgd dat ze Zijn eeuwigdurende liefde, de dierbaarheid van Zijn bloed en gehoorzaamheid en de heerlijkheid van Zijn gerechtigheid voelen. En dus zullen hun tongen dat moeten vermelden de ganse dag.

Maar wat voor tong is het die deze gerechtigheid vermeldt? Het is de tong waarover de David spreekt, zoals de dichter zegt: "Mijn tong is een pen eens vaardigen schrijvers. Ik zegge mijn zaken uit van een Koning" Let nu op: als wat was de tong van de dichter? Zij was als "de pen eens vaardigen schrijvers." Maar Wie is die vaardige schrijver? Het is God de Heilige Geest! Hij is de grote Schrijver van Gods wet in het hart en de grote Schrijver van Gods zaligheid. Davids tong was dus de pen. Maar het was een erg dorre pen van zichzelf. Ze maakte geen indruk, ook al werd ze gebruikt door een vaardige schrijver. Maar wanneer de Goddelijke Geest gebruik van de pen, dat is de tong, maakt en haar doopt in de liefde en het bloed van Christus, zullen de woorden die worden geschreven vol lieflijkheid zijn voor de Kerk. Het zullen woorden zijn die met kracht komen, vol van genade en waarheid, wanneer ze zo door de Heilige Geest gezonden worden, om Zijn volk te voeden en te troosten. Wanneer nu de tong van de arme zondaar in beweging wordt gezet door de gezegende Geest en hij een Goddelijke

zalving op zich voelt rusten, wil hij dat zijn hart en zijn tong beide samengaan. Want "met het hart gelooft men ter rechtvaardigheid en met den tong belijdt men ter zaligheid." (Rom. 10:10) Wanneer dat het geval is, zal zowel het hart als de tong voortgaan en de gerechtigheid van God vermelden. "Mijn tong zal Uw gerechtigheid vermelden, en Uw lof den gansen dag."

Welnu, weet u wat het is de tong bij tijden zo plechtig in beweging te laten brengen onder de onderwijzingen van de gezegende Geest, om Gods gerechtigheid te vermelden? Als dat zo is, verkondigt u ongetwijfeld Gods lof en geeft Hem al de heerlijkheid. U zult de lof vermelden die Zijn naam verschuldigd is. U zult de eerbewijzen van Jezus vermelden, Zijn heerlijke hoedanigheden, Zijn dierbaarheid, Zijn gepastheid en zijn volheid. Als de Heere de Geest u leidt en bestuurt, zult u er melding van maken in de ogenblikken van uw sterven en dan de weergaloze barmhartigheid van Zijn verbazende genade verkondigen.

Moge de Heere u en mij, terwijl we hier zijn, daarom geven dat wij meer en meer de weergaloze wonderen van Zijn genade vermelden! Amen.